

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 7.

Vydána dne 28. února 1939.

Cena: K 120.

Obsah: (25.—30.) 25. Nařízení, jímž se vydávají podrobné předpisy k vládnímu nařízení ze dne 17. února 1939, č. 24 Sb. II, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou na rok 1939. — **26.** Nařízení, kterým se prodlužuje účinnost některých předpisů souvisejících se stavem branné pohotovosti státu. — **27.** Nařízení o příročí pro pohledávky za spolkem Deutscher Theaterverein in Prag. — **28.** Nařízení, jímž se přechodně upravují náhrady stěhovacích výloh státních zaměstnanců a učitelů národních škol, jakož i některé otázky náhrady služebních výloh. — **29.** Nařízení, jímž se odvolává nařízení zemského presidenta v Praze ze dne 15. září 1938, č. 174 Sb. z. a n., o zákazu a zastavení oprávnění držeti nebo nositi zbraně a střelivo a zákazu držeti výbušiny. — **30.** Nařízení, kterým se vymezují pro obor dřívějšího ministerstva pošt a telegrafů věci státní výsosti a úkony povahy podnikové a činí některá opatření s tím související.

25.

Vládní nařízení ze dne 24. února 1939,

jímž se vydávají podrobné předpisy k vládnímu nařízení ze dne 17. února 1939, č. 24 Sb. II, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou na rok 1939.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II, odst. 4 ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n., a podle čl. XXIV, odst. 1 vládního nařízení ze dne 17. února 1939, č. 24 Sb. II, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou na rok 1939:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati podle čl. VI vládního nařízení s největší hospodárností a proto jest opatřovati jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to co nejúčelněji a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou neodkladné potřeby, kterých vyžaduje nezbytně nutný chod státní správy nebo plnění takových právních závazků státu, na jichž trvání má státní správa zájem i za změněných poměrů. Státní orgány jsou povinny všechna dosa-
vadní ujednání, na která se vztahují ustanovení vládního nařízení ze dne 4. listopadu

1938, č. 281 Sb. z. a n., o úpravě smluv sjednaných státem, neprodleně přezkoumati, zda vzhledem ke změněným poměrům není třeba je změnit, po případě částečně nebo úplně zrušiti.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použití za podmínek stanovených v odstavcích 1 a 2 jen v nezbytné výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu. To platí zejména o uvolňování zúčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro ten který účel.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení.

§ 2.

(1) Každá částka zvláště uvedená ve výdajích skupiny I státního rozpočtu pro země Českou a Moravskoslezskou na rok 1939 s výjimkami stanovenými v čl. X a XVI vládního nařízení jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1939 podle čl. VI vládního nařízení. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby částky ty nebyly, není-li toho nutné třeba, vyčerpány.

(2) Jakákoliv opatření (objednávky, opatřování služeb a prací), jichž náklad zatěžuje státní pokladnu, mohou býti prováděna jen v mezích prostředků předem již k tomu účelu povolených. Souhlas podle ustanovení

čl. VI, poslední věty vládního nařízení jest si vyžádati ihned, jakmile bude seznáno, že stanovený náklad bude překročen.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VII vládního nařízení budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky.

(2) Nebude-li nutno použití v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu, uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito jen, jde-li o nutnou potřebu, pro týž účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukázáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci částka, o kterou bylo poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1939.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VII, odst. 2 vládního nařízení rozumějí se výdaje, které jsou splatné podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné nebo pachtovné.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. VIII vládního nařízení budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav, školu a pod., a pro účel uvedený v některé položce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol na rok 1939 nepřevyšuje v tomto roce 50.000 K.

(2) Jestliže by převyšoval za rok 1939 celkový výdaj uvedený v odstavci 1 peníz 50.000 K, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činu, který by mohl prejudikovati výdaji, jímž by překročení nastalo.

(3) Byl-li již dán ministrem financí definitivní souhlas podle čl. VIII, po případě podle čl. X, odst. 4, věty druhé a třetí vládního nařízení k určitému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu, pokud nebude překročen. Jinak jest postupovati podle § 2, odst. 2.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. IX vládního nařízení), buďtež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protidávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. X, odst. 1 vládního nařízení jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může býti dán jen v mezích ustanovení uvedeného článku a jen, je-li prokázáno, že navrhované opatření je nutné (§ 1, odst. 2), bude-li při jeho provádění postupováno přísně podle ustanovení § 1 a nejsou-li pro ně vůbec rozpočteny prostředky v nejnižším pododdělení nebo nedostačují-li prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu přes to, že bylo takto postupováno.

(2) Úhrada výdajů, na které vůbec nejsou rozpočteny prostředky, nebo částek, o které nutno překročiti prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy; není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může býti použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny pro jednotlivé ústřední úřady, země a pod. v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2), může býti k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, určené pro některý ústřední úřad, zemi a pod., použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení, uvedeného v dílčím rozpočtu pro týž ústřední úřad, zemi a pod., v mezích tohoto pododdělení. Při tom jest postupovati obdobně podle ustanovení odstavce 1. Nelze-li takto zajistiti úhradu, může býti použito nevyčerpaných prostředků položek v ostatních pododděleních, uvedených v dílčích rozpočtech pro ústřední úřady, země a pod., a to v mezích čl. VI vládního nařízení,

t. j. v mezích příslušného celkového pododdělení dílčího rozpočtu, uvedeného též ve státním rozpočtu pro země Českou a Moravskoslezskou připojeném k vládnímu nařízení.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, buď vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno, pokud to není vyloučeno podle čl. X odst. 2 až 4 vládního nařízení, i tehdy, když má býti použito nevyčerpaných prostředků, určených na výdaje mimořádné, k úhradě výdajů řádných a naopak, a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavést v případech, kdy pro opatření podle čl. XII vládního nařízení není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při prostředcích povolených k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle čl. X, odst. 3, věty druhé vládního nařízení považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stále zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se účtuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení státního rozpočtu pro země Českou a Moravskoslezskou, může býti opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i je-li úhrada pro náhradní opatření zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních státního rozpočtu pro země Českou a Moravskoslezskou.

(5) Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle čl. X, odst. 1 vládního nařízení nevyčerpanými prostředky, určenými pro výdaje jiných pododdělení, buďtež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 9.

Za opatření podle čl. XII vládního nařízení, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si napřed souhlasu ministra financí, považují se zvláště zřizování a rozšiřování státních úřadů, ústavů a jiných zařízení, ať samostatných neb přičleněných, a jejich dělení nebo doplňování novými skupinami, odděleními nebo odbory a pod., dále zřizování škol a doplňování jich novými odbory, zřizování nových honorovaných docentur a lektorátů na vysokých školách, expositur škol všeho druhu, zřizování pobočných tříd mimo sídlo školy kmenové, jakož i uzavírání nových nájemních smluv, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový neb zvýšený náklad pro státní správu a pokud nejde o opatření vyplývající ze zákona (po zákonu nutná).

§ 10.

Prostředky povolenými v kapitole 7, tit. 11 na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy hospodaří, pokud vládní nařízení, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou, a toto nařízení nestanoví jinak, ministerstvo veřejných prací v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle čl. XV, odst. 1 vládního nařízení se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1939 poukázáním, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárny nejdele do 5. ledna 1940 a provádějí-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1940.

(2) Poukazů v roce 1939 datovaných, dodaných však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1939 buďtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1940, anebo odsunutí poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1939, na rok 1940, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřipustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle ustanovení vládního nařízení, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou, dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo být provedeno a prostředků použito ještě v roce 1939.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu buďtež znamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6 závěrky. Tato data buďtež sdělována též podřízeným poukazovacím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 14.

Při položkách smíšené povahy vykáží se v měsíčních seznamech poukázaných výdajů a v dílčích závěrkách odděleně osobní a věcné výdaje; u úvěrů stavebních účtují se odděleně jednak vlastní náklad stavby, jednak výdaje spojené s administrací stavby, a ty rozděleny na osobní platy (služební platy, odměny, sociální pojištění, stavební přídavky v části, která není náhradou výloh při služebních výkonech mimo služební působistiště) a věcné výdaje (cestovné a stravné včetně dietních a cestovních paušálů, úřední a kancelářské potřeby).

§ 15.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědní podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použití podle vládního nařízení, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou, rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uveďte orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu neb rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující neb rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložit věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu

jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložit věc s odůvodněným vyjádřením ministrowi anebo přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

§ 16.

(1) Je-li potřebí sjednati podle vládního nařízení, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou, předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána trojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případu; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, výše nákladu, přesný způsob úhrady i účtování, po případě buďtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Stejná informace budiž připojena také ke spisům, které se zasílají nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pro tento úřad.

§ 17.

(1) Na hospodaření státních podniků platí z předchozích paragrafů tohoto nařízení ustanovení §§ 6, 13 a 14.

(2) Hospodaření státních podniků v mezích ustanovení čl. II vládního nařízení řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

§ 18.

(1) Před prováděním investic podle čl. XXI vládního nařízení jest zapotřebí vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí.

(2) Zástupce ministerstva financí ve správním sboru podniku (§ 9, odst. 2 vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k projevení tohoto souhlasu vyžádati zvláštního zmocnění ministra financí.

§ 19.

(1) Poukazování a zúčtování údelů podle čl. III podrobněji upraví ministr financí.

(2) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organisace. Pokud by se při tom jednalo

o účetnictví nebo kontrolu, jest třeba předchozího souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

§ 20.

(1) Státní výdaje z doby platnosti zákona ze dne 17. prosince 1938, č. 332 Sb. z. a n., o zatímním vedení státního hospodářství republiky Česko-Slovenské, a výdaje poukazované podle vládního nařízení, kterým se stanoví státní rozpočet pro země Českou a Moravskoslezskou na rok 1939, musí zůstatí v mezích stanovených v § 2.

(2) Veškeré výdaje a příjmy za rok 1939 zúčtují se v podrobnostech dílčích rozpočtů na rok 1939 podle platného rubrikového schématu.

§ 21.

Toto nařízení platí jen v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

26.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939,

kterým se prodlužuje účinnost některých předpisů souvisejících se stavem branné pohotovosti státu.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení vládního nařízení ze dne 9. října 1938, č. 218 Sb. z. a n., o přechodném obmezení zcizení a propachtování určitých druhů nemovitostí, a vládního nařízení ze dne 6. prosince 1938, č. 313 Sb. z. a n., o přechodném obmezení

nabývání určitých druhů nemovitostí v exekuci, platí do 31. prosince 1939.

§ 2.

(1) Lhůta „31. března 1939“, stanovená v §§ 1 a 2 vládního nařízení ze dne 12. prosince 1938, č. 324 Sb. z. a n., kterým se na další dobu odkládají exekuce a konkursy podle vládního nařízení ze dne 14. října 1938, č. 233 Sb. z. a n., o odkladu exekucí a konkursů vedených proti dlužníkům, kteří mají majetek na území připojeném k jiným státům, nahrazuje se lhůtou „30. září 1939“.

(2) Exekuční a zajišťovací úkony, které byly odloženy podle § 1, odst. 1 vl. nař. č. 233/1938 Sb. z. a n. ve znění § 1 vl. nař. č. 324/1938 Sb. z. a n. nebo podle § 2 vl. nař. č. 324/1938 Sb. z. a n., a rozhodnutí o prohlášení konkursů, která byla odložena podle § 2 vl. nař. č. 233/1938 Sb. z. a n. ve znění § 1 vl. nař. č. 324/1938 Sb. z. a n. nebo podle § 2 vl. nař. č. 324/1938 Sb. z. a n. na dobu po 31. březnu 1939, odkládají se s těmi účinky, které byly spojeny s dosavadním odkladem, na dobu po 30. září 1939.

§ 3.

Toto nařízení platí jen v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

27.

Vládní nařízení

ze dne 24. února 1939

o přiročí pro pohledávky za spolkem Deutscher Theaterverein in Prag.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.: